

34 Marginalbeskattning – Begagnade varor m.m.

34.1 Allmänt

Vid handel med begagnade varor m.m. kan en särskild form av mervärdesbeskattning tillämpas i vissa fall. Denna bygger på en princip om beskattning av uppkommen vinstmarginal, till skillnad mot i normalfallet en beskattning med utgångspunkt från avtalat försäljningspris för en vara eller en tjänst.

Sjätte direktivet

Reglerna för handel med begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter baseras på de bestämmelser i artikel 26a i sjätte direktivet som infördes genom Rådets direktiv 94/5/EG. Syftet med bestämmelserna är att göra hanteringen av handeln med begagnade varor m.m. enhetlig inom EG.

9 a kap. ML

Beskattningen grundas på återförsäljarens vinstmarginal i stället för, som vid beskattning enligt allmänna bestämmelser på enbart försäljningspriset. Vinstmarginalbeskattning, VMB, bygger i huvudsak på det förhållandet att en skattskyldig återförsäljare köper vissa begagnade varor mm. (se avsnitt 34.2.3) från någon som inte har haft avdragsrätt för ingående moms vid sitt förvärv av varorna. Återförsäljaren redovisar utgående moms på skillnaden mellan försäljningspriset och inköpspriset, vinstmarginalen, minskad med den moms som kan anses hänförlig till denna marginal. Återförsäljarens köp av varorna grundar inte rätt till avdrag för ingående moms och han får i sin faktura till köparen inte öppet redovisa den moms som ska redovisas enligt bestämmelserna om VMB. Köparen har ingen avdragsrätt för moms som redovisats av återförsäljaren i enlighet med bestämmelserna om VMB. Skattskyldiga återförsäljare som tillämpar VMB har avdragsrätt för debiterad ingående moms beträffande övriga förvärv för verksamheten samt för ingående moms avseende exempelvis reparation av inköpta varor.

Import och export Import och export av varor ryms i princip inte inom systemet med VMB eftersom endast handel inom EG berörs. I 9 a kap. 2 § ML finns docksärskilda bestämmelser i fråga om import av konstverk, samlarföremål och antikviteter. Bestämmelserna om detta behandlas närmare i avsnitt 34.5.

VMB är frivilligt Tillämpningen av VMB är frivillig, vilket innebär att en återförsäljare enligt 9 a kap. 3 § ML alltid har möjligheten att tillämpa de allmänna bestämmelserna i ML. Det är således möjligt att vid försäljning av en vara redovisa moms för hela försäljningsbeloppet och att debitera skatten öppet enligt allmänna principer även om tillämpning av VMB enligt 9 a kap. 1 § ML är möjlig.

Ett skäl till att inte använda VMB kan vara då köparen har avdragsrätt för ingående moms vid förvärvet, se följande exempel.

Exempel

En bilhandlare köper in en begagnad bil för 40 000 kr och säljer den för 50 000 kr enligt VMB. Utgående moms redovisas med 2 000 kr och vinsten exklusive moms blir således 8 000 kr. Om i stället allmänna regler tillämpas blir försäljningspriset 60 000 kr om bilhandlaren vill ha samma vinstmarginal, 8 000 kr ($[40\,000\text{ kr} + 8\,000\text{ kr}] + 25\% \text{ moms} = 60\,000\text{ kr}$). För köparen blir det en avdragsgill moms med 12 000 kr och en kostnad på 48 000 kr i stället för en kostnad på 50 000 kr som blev fallet vid VMB.

Särskilja i bokföringen Den som redovisar moms både enligt VMB och enligt de allmänna bestämmelserna är enligt 9 a kap. 15 § ML skyldig att i sina räkenskaper särskilja de olika transaktionerna.

34.2 Grundförutsättningar för VMB

Bestämmelserna i 9 a kap. ML bygger på följande kriterier.

1. Varorna ska ha förvärvats i enlighet med bestämmelserna i 9 a kap. 1 § ML (förvärvskriteriet).
2. Varorna ska omsättas av skattskyldig återförsäljare, 9 a kap. 8 § ML (återförsäljarkriteriet).
3. Varorna ska svara mot någon av definitionerna av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, 9 a kap. 4–7 §§ ML (varukriteriet).

Samtliga tre kriterier måste vara uppfyllda för att VMB ska få tillämpas. Emellertid kan en skattskyldig återförsäljare enligt bestämmelserna i 9 a kap. 2 § ML begära att få tillämpa VMB beträffande konstverk, samlarföremål och antikviteter som han importerat samt beträffande konstverk som han förvärvat från en skattskyldig upphovsman eller dennes dödsbo, trots att sådana transaktioner normalt ligger utanför VMB:s tillämpningsområde.

34.2.1 Förvärvsriteriet

Tillämpnings- område

Bestämmelserna om VMB får enligt 9 a kap. 1 § ML tillämpas vid en återförsäljares omsättning av angivna varor förutsatt att de levererats till honom inom EG av

- någon annan än en näringsidkare,
- en näringsidkare i Sverige eller inom EG i övrigt som tillämpat VMB,
- en näringsidkare vars omsättning undantagits från skatteplikt enligt 3 kap. 24 § ML eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land,
- en näringsidkare som undantagits från skattskyldighet enligt 1 kap. 2 a § ML, eller
- en näringsidkare i ett annat EG-land vars omsättning inte medfört redovisningsskyldighet i det landet om den förvärvade varan utgjort anläggningstillgång hos säljaren.

Gemensamt för de olika förvärvssituationerna är att de inte medfört mervärdesskattedebitering gentemot återförsäljaren. Ett förvärv med skattedebitering innebär att återförsäljaren vid sin vidareförsäljning av varan inte får tillämpa VMB. Så kan vara fallet om t.ex. ett bilhandelsföretag från ett annat bilhandelsföretag inom EG förvärvat en begagnad personbil med skattedebitering enligt de allmänna bestämmelserna i ML. Jämför dock med vad som sägs vid 34.5 angående handel med konstverk m.m. Se även vad som sägs i avsnitt 34.6 angående VMB vid förvärv av varor från andra EG-länder som medför förvärvsbeskattning hos köparen (skattepliktiga GIF).

34.2.2 Återförsäljarkriteriet

Skattskyldig återförsäljare

Med skattskyldig återförsäljare förstås enligt 9 a kap. 8 § ML en skattskyldig person som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet förvärvar eller importerar begagnade varor, konst-

verk, samlarföremål eller antikviteter i syfte att sälja dem vidare.

Syftet med förvärvet

Av avgörande betydelse vid bedömningen av frågan huruvida den skattskyldige är återförsäljare eller inte, är hans syfte med förvärvet av varorna. En sådan bedömning måste därför göras för varje affärshändelse. Som huvudregel får anses gälla att varor som förvärvas för att användas i en verksamhet, t.ex. inventarier, inte omfattas av bestämmelserna om VMB. Syftet med förvärvet av en vara bör i allmänhet kunna anses styrkt utifrån hur förvärvet bokförts, t.ex. som varuinköp eller mot inventariekonto.

Normalt varusortiment

För varor som normalt ingår i en återförsäljares varusortiment bör, även om förvärvet av varan bokförts som t.ex. ett inventarieinköp, den därpå följande försäljningen få beskattas i enlighet med bestämmelserna om VMB om övriga förutsättningar härför är uppfyllda. Den omständigheten att ett varuinköp avseende en vara som normalt ingår i återförsäljarens varusortiment, bokförts som inventarieinköp eller att varan temporärt använts som inventarium, bör inte medföra att skattefrihet, med stöd av 3 kap. 24 § ML, föreligger för den efterföljande försäljningen.

Som exempel på en sådan situation kan nämnas det fall att ett bilhandelsföretag förvärvar en personbil från en privatperson och bokför detta som ett varuinköp. Personbilen används en tid i uthyrningsverksamhet (inventarium) och säljs därefter. Bilhandelsföretaget bör ha rätt att tillämpa VMB vid försäljningen. Om företaget i stället väljer att tillämpa de allmänna bestämmelserna i ML innebär detta att moms beräknad på hela försäljningspriset ska redovisas.

Kommissionär

Som skattskyldig återförsäljare anses också den som handlar i eget namn för en annan persons räkning inom ramen för ett avtal enligt vilket provision ska betalas vid köp eller försäljning, dvs. den som är kommissionär (jfr 6 kap. 7 § ML). En auktionsförvärförättare som i eget namn säljer varor på uppdrag av en återförsäljare jämställs således med en skattskyldig återförsäljare. I ett sådant fall anses två omsättningar ha skett, en från huvudmannen till förmedlaren och en från förmedlaren till slutkund och varje led bedöms för sig. En kommissionär kan därför tillämpa VMB när han säljer begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter under förutsättning att uppdragsgivaren har tillämpat VMB vid egen försäljning av varorna eller förvärvskriteriet i övrigt är uppfyllt, se avsnitt 34.2.1.

34.2.3 Varukriteriet

- Begagnade varor** Med begagnade varor avses enligt 9 a kap. 4 § ML varor som har varit i bruk och som är lämpliga för vidare användning i befintligt skick eller efter reparation. Härigenom utesluts varor som bär, svamp och oanvända slöjdalster. För att betraktas som begagnad måste varan ha varit begagnad vid såväl återförsäljarens förvärv som vid försäljningen. Åtgärder varigenom varan försätts i sedvanligt försäljningsskick, t.ex. reparation, rengöring eller restaurering påverkar inte varans status som begagnad eller inte.
- Ny funktion** Om varan tillförts en ändrad funktion, dvs. har gjorts om till en annan vara, är den inte längre att anse som begagnad. Som exempel på en sådan situation kan nämnas förfarandet med skrotade fordon som pressas ihop och säljs som metallskrot. Delar från en begagnad vara som demonteras bör dock fortfarande anses som begagnade, förutsatt att delen behåller sin ursprungliga funktion.
- Djur** Djur utgör vara enligt den allmänna definitionen i 1 kap. 6 § ML. RSV har i promemorian ”Mervärdesskatt på omsättning av begagnade varor m.m.”, utfärdad 1995-10-31, dnr 7858-95/900, gjort bedömningen att ett djur bör anses taget i bruk i och med att det säljs första gången av den ursprunglige ägaren. Detta medför att VMB kan tillämpas tidigast när den andre ägaren, dvs. återförsäljaren, säljer djuret vidare.
- I ett överklagat förhandsbesked, RÅ 2000 not. 196, bedömdes frågan om i vad mån en otränad unghäst, som förvärvades från uppfödaren och därefter tränades till ridhäst, var att betrakta som en begagnad vara vid tidpunkten för vidareförsäljningen. SRN ansåg att bestämmelserna om VMB inte var tillämpliga eftersom förvärvet hade skett från en producent (uppfödaren). I sin motivering angav SRN att då moms inte hade utgått vid uppfödarens förvärv av hästen så hade inte heller någon dubbelbeskattning uppkommit. Mot bakgrund av bl.a. syftet med bestämmelserna om VMB kunde hästen därför inte anses utgöra en sådan begagnad vara som avses i 9 a kap. 4 § ML. RR anslöt sig till SRN:s bedömning och fastställde förhandsbeskedet.
- RR har i dom 2004-06-21, RÅ 2004 ref. 45, ändrat SRN:s förhandsbesked från 2001-11-12 och fastställt att ett djur är att betrakta som en begagnad vara enligt 9 a kap. 4 § ML om en skattskyldig återförsäljare förvärvat det från en privatperson (annan än uppfödaren) även om djuret innan återförsäljarens

vidareförsäljning underkastats träning för viss specifik användning, exempelvis som ridhäst. Som bakgrund till domen finns EG-domstolens dom C-320/02, Stenholmen.

Undantag

Från definitionen av begagnade varor undantas enligt 9 a kap. 4 § ML

- fastigheter,
- konstverk, samlarföremål eller antikviteter,
- varor som helt eller till väsentlig del består av guld, silver eller platina, om materialet är obearbetat eller i huvudsak obearbetat, samt skrot, avfall eller liknande som innehåller guld, silver eller platina, eller
- oinfattade naturliga eller syntetiska ädelstenar.

Guld, silver, platina

Genom lagändring som trädde i kraft den 1 januari 2003 har ändring av definitionen begagnad vara skett såvitt avser varor som helt eller till väsentlig del består av guld, silver eller platina. Varor av detta slag utgör som nämnts inte begagnade varor enligt definitionen i 9 a kap. 4 § ML. Bestämmelsen innebär att obearbetat eller i huvudsak obearbetat material av ädelmetaller inte ska omfattas av definitionen begagnade varor. Däremot ska varor som framställts av ädla metaller omfattas av definitionen, exempelvis smycken. Av författningskommentaren till prop. 2002/03:5 som föregick lagändringen bör med obearbetat eller i huvudsak obearbetat material förstås ädelmetaller som inte bearbetats eller bearbetats i så ringa omfattning att de inte är attraktiva på marknaden för andra egenskaper än dem som tillskrivs obearbetade ädla metaller.

Den tidigare definitionen avseende ädelmetaller av aktuellt slag hade en koppling till metallvärdet vid återförsäljarens inköp. Genom lagändringen påverkas numera bedömningen av huruvida varan definitionsvis är begagnad eller ej inte av metallmarknadens fluktuationer.

Konstverk

Med konstverk förstås enligt 9 a kap. 5 § ML

- tavlor och konstgrafiska blad m.m. enligt KN-nr 9701 eller 9702 00 00 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan,
- skulpturer enligt KN-nr 9703 00 00 och avgjutningar av skulpturer, om de gjutits under upphovsmannens eller dennes dödsbos övervakning i högst åtta exemplar, och

- handvävda tapisserier och väggbonader enligt KN-nr 5805 00 00 respektive 6304 00 00, under förutsättning att de utförts för hand efter upphovsmannens original i högst åtta exemplar.

Se avsnitt 34.5 om konstverk.

I en skrivelse 1998-07-02, dnr 4721-98/901, har RSV besvarat en förfrågan om bl.a. omsättning och renovering av kyrkliga textilier. RSV ansåg därvid att mässhakar, korkåpor och bårtäcken är sådana konstverk som avses i 9 a kap. 5 § ML.

Samlarföremål

Med samlarföremål förstås enligt 9 a kap. 6 § ML

- frimärken och beläggningsstämplar, frankeringsstämplar, förstadagsbrev samt kuvert, brevkort, kortbrev och liknande försedda med frimärke, under förutsättning att de är makulerade eller, om de är omakulerade, inte gångbara och inte avsedda som lagligt betalningsmedel, allt enligt KN-nr 9704 00 00, och
- samlingar och samlarföremål av zoologiskt, botaniskt, mineralogiskt, anatomiskt, historiskt, arkeologiskt, paleontologiskt, etnografiskt eller numismatiskt intresse, allt enligt KN-nr 9705 00 00.

Med gångbara frimärken avses svenska frimärken.

Antikviteter

Med antikviteter förstås enligt 9 a kap. 7 § ML varor som är mer än 100 år gamla och som inte är konstverk eller samlarföremål.

Varor som inte är konstverk, samlarföremål eller antikviteter enligt ovanstående definitioner kan trots det omfattas av bestämmelserna om VMB genom att de är sådana begagnade varor som avses i 9 a kap. 4 § ML.

34.3 Beskattningsunderlag och vinstmarginal

Beskattningsunderlaget kan beräknas antingen enligt bestämmelserna för normal VMB eller enligt bestämmelserna för förenklad VMB, som får tillämpas i vissa fall om normal VMB inte kan användas.

34.3.1 Normal VMB

Normal VMB

Beskattningsunderlaget utgörs enligt 9 a kap. 9 § ML av återförsäljarens vinstmarginal minskad med den moms som

hänför sig till vinstmarginalen. Vinstmarginalen utgörs vid normal VMB av skillnaden mellan en varas försäljningspris och dess inköpspris. I inköpspriset ska inräknas alla kostnadselement för inköpet utom eventuell ränta. Dock inräknas endast ersättning som erlagts till leverantören och således inte vad som erlagts till fristående fraktförare m.fl. På motsvarande sätt bestäms försäljningspriset. Kostnader för att t.ex. reparera en vara får inte inräknas i inköpspriset vid beräkning av vinstmarginalen. Beskattningsunderlaget utgör 80 % av vinstmarginalen vid en skattesats på 25 %. Normal VMB innebär att marginalen och därmed beskattningen ska ske för varje enskild såld vara för sig.

Förlust

Om inköpspriset för en vara överstiger försäljningspriset för varan uppkommer följaktligen ingen vinstmarginal. Försäljningen föranleder i ett sådant fall ingen beskattning. Den förlust som uppkommer får enligt 9 a kap. 10 § ML inte räknas av mot vinst vid annan försäljning.

34.3.2 Förenklad VMB

Förenklad VMB

För vissa affärshändelser föreskrivs i 9 a kap. 11–12 §§ ML ett särskilt förfarande, s.k. förenklad VMB, för beräkning av beskattningsunderlaget. Förenklad VMB tillåts utan särskild ansökan. Vid förenklad VMB utgörs beskattningsunderlaget av den sammanlagda vinstmarginalen exklusive moms för redovisningsperioden. Vinstmarginalen utgörs i princip av skillnaden mellan en redovisningsperiods sammanlagda försäljningsinkomster minskade med periodens sammanlagda inköpsutgifter för varor av här aktuellt slag.

Förenklad VMB får bara användas för situationer där det inte är möjligt eller i vart fall förenat med påtagliga svårigheter att bestämma vinstmarginalen för varje enskild vara. Som exempel kan nämnas frimärkshandeln där varorna ofta köps i hela samlingar medan försäljningen kan ske styckevis och antikhandeln där dödsbon köps in och däri ingående varor sedan säljs var för sig utan att den enskilda varans inköpspris är känt. Även den omvända situationen kan grunda rätt till användning av förenklad VMB, dvs. när varor köps in styckevis men säljs som ett parti utan att den enskilda varans försäljningspris är känt.

Motorfordon – ej förenklad VMB

Beträffande motorfordon får förenklad VMB tillämpas bara om fordonet förvärvats för att efter skrotning säljas i delar.

Olika skattesatser Om förenklad VMB omfattar varor som ska beskattas med olika skattesatser så måste vinstmarginalen och beskattningsunderlaget beräknas separat för varje tillämplig skattesats. Det innebär att en skattskyldig återförsäljare för varje redovisningsperiod måste veta vilka belopp som försäljning och inköp uppgår till per skattesats.

Fördelning kan dock vid behov ske efter skälig grund. Enligt prop. 2001/02:45, s. 51 kan en skälighetsbedömning bli aktuell t.ex. vid fördelning av inköpspriset per skattesats vid förvärv av ett helt dödsbo. Det kan även uppkomma situationer då både inköps- och försäljningspris måste fördelas efter skälig grund.

Fördelning av beskattningsunderlaget på olika skattesatser kan t.ex. bli aktuellt då en skattskyldig återförsäljare förutom begagnade varor som beskattas enligt skattesatsen 25 % även tillhandahåller begagnade böcker och tidskrifter som sedan den 1 januari 2002 beskattas enligt skattesatsen 6 %.

Se vidare avsnitt 14 beträffande skattesatser.

Förlust Vid förenklad VMB får kvittning ske mellan förlust vid försäljning av vissa varor och vinst vid försäljning av andra varor. Om värdet av en viss redovisningsperiods inköp överstiger värdet av försäljningar för samma period får det underskott som därmed uppkommer läggas till inköpen under en efterföljande period.

Underskott får dock endast avräknas mot överskott av försäljning av varor som beskattas enligt samma skattesats. Underskott får inte avräknas mot överskott avseende försäljning av varor som beskattas enligt normal VMB utan endast inom det förenklade systemet.

Exempel

Ett företag har en positiv vinstmarginal på + 10 000 kr för varor som ska beskattas med 25 % och en negativ vinstmarginal (underskott) på – 5 000 kr för varor som ska beskattas med 6 %. Underskottet kan inte avräknas mot redovisningsperiodens positiva vinstmarginal utan ska i stället läggas till följande månads inköp enligt skattesatsen 6 %.

34.3.3 Kombinationer

Av 9 a kap. 3 och 11 §§ ML framgår att möjlighet finns att kombinera olika metoder. En skattskyldig återförsäljare får

alltid tillämpa de allmänna bestämmelserna i ML utan hinder av bestämmelserna om VMB.

**Huvudsaklig del -
förenklad VMB**

Om inköpen och försäljningen till huvudsaklig del under en viss redovisningsperiod medger att förenklad VMB används får återförsäljaren använda denna förenklade metod även avseende omsättning för vilken normal VMB annars skulle användas. Med huvudsaklig del förstås minst 75 %. För att genomgående få tillämpa förenklad VMB måste alltså minst 75 % av inköpen eller 75 % av försäljningen under redovisningsperioden ske på sådant sätt att vinstmarginalen för de enskilda varorna var för sig inte kan fastställas. Bedömningen sker varje redovisningsperiod för sig, varför rätten att tillämpa förenklad VMB inte automatiskt överförs till exempelvis perioden februari av det skälet att 75 % gränsen överskridits för perioden januari.

Det torde inte vara ovanligt att en skattskyldig återförsäljare använder alla tre metoderna, dvs. allmänna bestämmelser, normal VMB samt förenklad VMB.

Kombinationen förenklad VMB och allmänna bestämmelser belyses i följande exempel.

**Korrigerig av
inköpskostnad**

En återförsäljare som får tillämpa förenklad VMB hade under period 1 en total inköpssumma på 485 000 kr. Summan räknades av från periodens försäljning vid beräkning av vinstmarginalen. Under period 4 samma år säljer han till en annan skattskyldig återförsäljare en av varorna som förvärvades under period 1. Vid försäljningen vill han tillämpa ML:s allmänna bestämmelser. Härigenom skapas en avdragsrätt för ingående moms hos köparen. Eftersom detta strider mot principerna för VMB måste återförsäljaren därför göra en korrigerig av den sammanlagda inköpssumman för period 1. Korrigeringen kan av praktiska skäl göras under en senare period, dock inte senare än den period när varuförsäljningen ska redovisas.

Korrigerig av inköpskostnaden blir aktuell också i situationer där varan exporteras till en plats utanför EG förutsatt att förenklad VMB använts vid inköpet.

De möjligheter till kombinationer som finns innebär således att en vara som vid inköpstillfället hanterats enligt förenklad VMB, senare kan avyttras och hanteras enligt de allmänna bestämmelserna, men först måste en korrigerig ske av inköpskostnaden.

I sakens natur ligger vid tillämpning av förenklad VMB normalt att det är svårt eller omöjligt att exakt räkna ut inköpskostnaden för den enskilda varan och därmed korrigeringsbeloppet för den vara som sålts enligt allmänna bestämmelser. Uppdelning av inköpskostnaden får då ske efter skälig grund, möjligen med hänsyn till normalt pålägg avseende den aktuella varutypen.

Exempel

En bilskrot köper under period 1 in en krockskadad bil för 10 000 kr. Eftersom syftet är att efter skrotning sälja delar från bilen får inköpsvärdet för förenklad VMB tillföras 10 000 kr för inköpsperioden. Två månader efter inköpet, dvs. under period 3, säljer bilskroten motorn från bilen för 5 000 kr till en bilverkstad. Eftersom bilverkstaden har avdragsrätt för ingående moms överenskommer parterna att VMB ska frångås och bilskroten väljer att tillämpa allmänna bestämmelser vid försäljningen av motorn med momsdebitering i fakturan. Bilskroten har normalt ett pålägg om 100 % vid försäljningen av begagnade bilmotorer och minskar därför förenklad VMB:s sammanlagda inköpsvärde för period 3 med $(5\,000 / 2 =) 2\,500$ kr.

34.4 Speciellt om handel med begagnade motorfordon

VMB är tillämpligt vid omsättning av begagnade varor, dvs. varor som varit i bruk. Se även avsnitt 34.6 när det gäller EG-handel, samt avsnitt 24 om bilar, bussar och motorcyklar.

Förenklad VMB ej tillåten

Som framgår av avsnitt 34.3.2 får förenklad VMB tillämpas vid omsättning av motorfordon endast om fordonet förvärvats för att efter skrotning säljas i delar.

Nya transportmedel

Fordon som varit i bruk i så ringa omfattning att de enligt 1 kap. 13 a § ML anses vara nya transportmedel kan, vid omsättning inom landet, omfattas av bestämmelserna om VMB. En personbil som vid försäljningstillfället har körts t.ex. 5 000 km är således en begagnad vara enligt definitionen i 9 a kap. 4 § ML. Enligt 9 a kap. 19 § ML är bestämmelserna om VMB dock inte tillämpliga då ett nytt transportmedel omsätts till annat EG-land. Sådan omsättning omfattas av undantaget från skatteplikt i 3 kap. 30 a § ML, se avsnitt

10.4.2.2. Se även nedan samt avsnitt 34.6 angående tillämpningen av VMB vid handel med andra EG-länder.

Bevisbörda

Skatteverket har i skrivelse 2005-02-02, dnr 130 753322-04/111, givit sin syn på VMB och utländska begagnade bilar och motorcyklar. Skrivelsen ersätter RSV:s skrivelse 2002-12-19, dnr 10650-02/120. Av Skatteverkets skrivelse framgår vilken undersökning verket anser att en skattskyldig återförsäljare bör göra, bl.a. i fråga om leverantörens rätt att tillämpa VMB, innan denna metod tillämpas av honom själv vid omsättning i Sverige av begagnade bilar och motorcyklar.

Undersökningsplikt

LR i Vänersborg har i dom 2003-12-18, mål nr 107, 108, 109-02 delat Skatteverkets synsätt i fråga om undersökningsplikt och VMB, bl.a. med hänvisning till EG-domstolens domar C-342/87, Genius Holding, och C-454/98, Schmeink & Cofreth. Domen har överklagats.

Samma slutsatser har även LR i Mariestad kommit fram till i dom 2003-12-16, mål nr 1542-02.

**Bevisbörda -
inköp från annat
EG-land**

När det gäller bilar som köps in från bilhandlare i annat EG-land ska den svenske återförsäljaren kunna styrka att VMB får tillämpas av honom och därmed även att VMB tillämpats och kunnat tillämpas av leverantören. Genom att ta del av uppgifterna i bilens utländska registreringsbevis kan en återförsäljare ta reda på vem som tidigare varit innehavare av fordonet i leverantörslandet. Om det visar sig att det endast har varit företag som innehaft bilen kan normalt inte VMB tillämpas av den utländske bilhandlaren. Om den utländske leverantören i sin faktura till den svenske återförsäljaren trots detta uppgett att VMB tillämpats har inte den svenske återförsäljaren styrkt sin rätt att tillämpa VMB om inte ytterligare bevisning företes. En kontroll av leverantörens inköpsfaktura med avseende på för VMB bedömningen relevanta uppgifter är en sådan ytterligare undersökning som är nödvändig att göra för att säkerställa att leverantören har köpt bilen på ett sådant sätt att leverantören har haft rätt att tillämpa VMB. Vad som ska visas av den svenske återförsäljaren är att den utländske leverantören tillämpat VMB och också haft rätt därtill genom att förvärvet verkligen skett från annan än en näringsidkare med avdragsrätt. Naturligtvis kan leverantören dölja inköpspriset i sitt underlag innan det uppvisas för köparen.

Vid inköp från en säljare i ett annat EG-land som inte agerar som bilhandlare och som inte fakturerar enligt VMB-bestämmelserna förutsätter tillämpning av VMB för den

svenske återförsäljaren att leverantören inte är näringsidkare med avdragsrätt. Om den begagnade bilens sista innehavare enligt registreringsbeviset inte är samma person som bilen köps ifrån, bör leverantörens egenskap av privatperson ifrågasättas då han uppenbarligen inte innehaft bilen i egenskap av privatperson utan snarare anskaffat den för vidareförsäljning.

Ett fall där VMB kan vara tillämpligt, trots att enda innehavare enligt det utländska registreringsbeviset varit ett företag, är om fordonet varit föremål för s.k. privatleasing och privatpersonen (leasetagaren) efter leasingperiodens utgång köper bilen från leasingbolaget (innehavaren enligt registreringsbeviset) och sedan säljer den vidare till en bilhandlare. Det måste dock kunna dokumenteras att den utländske handlaren (leverantören) har köpt bilen från den privatperson som privat leasat bilen och att privatpersonen köpt bilen från leasingbolaget för att en svensk återförsäljare ska kunna använda VMB. Dokumentationen ska kunna återfinnas hos återförsäljaren.

Om en skattskyldig återförsäljare är osäker på om VMB kan tillämpas bör moms redovisas enligt ML:s allmänna bestämmelser. Transaktionen kan redovisas enligt VMB-reglerna om kreditfaktura och ny faktura utfärdas. Detta kan ske när återförsäljaren från sin leverantör erhållit underlag som visar att VMB har tillämpats och rätt därtill förelegat.

Bevisbörda - inköp i Sverige

Vid inköp från andra skattskyldiga återförsäljare i Sverige krävs också att leverantörsfakturan innehåller hänvisning till VMB för att den skattskyldige återförsäljaren i sin tur ska kunna tillämpa VMB vid den efterföljande omsättningen. Även i dessa fall ska återförsäljaren kunna styrka att VMB får tillämpas av honom och därmed även att VMB tillämpats och kunnat tillämpas av leverantören. En kontroll av fordonets ägarhistorik är nödvändig att göra för att fordonet ska kunna infogas i detta beskattningssystem. Om exempelvis fordonet innan det hamnade i en bilhandlares ägo utgjort anläggningstillgång i en verksamhet där avdragsrätt för ingående moms förelegat (exempelvis taxi, körskola eller biluthyrning) kan det inte säljas enligt reglerna om VMB.

Vid inköp från annan än näringsidkare med avdragsrätt, exempelvis en privatperson, kan som nämnts VMB tillämpas vid den efterföljande omsättningen. Om leverantören inte är registrerad ägare till fordonet eller om detta inte är inregistrerat i svenskt bilregister har återförsäljaren inte styrkt att leverantören inte är näringsidkare med avdragsrätt.

Om det föreligger osäkerhet om VMB kan tillämpas eller inte vid köp av begagnade bilar, som inte är registrerade i bilregistret, och säljaren uppger sig vara privatperson, bör det kontrolleras till vem och på vilket sätt den sista innehavaren enligt det utländska registreringsbeviset har sålt fordonet. Leverantörens inköpsfaktura måste undersökas med avseende på relevanta uppgifter för VMB-bedömningen.

**Hävning av köp,
Återtag av vara,
demobil**

Om köpet återgår efter försäljning av en helt ny personbil, i så nära anslutning till försäljningen att kunden erhåller en annan ny bil eller hela betalningen åter, bör den återtagna bilen anses ny vid såväl återtagstillfället som vid nästa försäljning. Återtagandet utgör i ett sådant fall inte ett förvärv för återförsäljaren. Har bilen under tiden fram till nästa försäljning t.ex. använts som demonstrationsbil får VMB ändå inte tillämpas vid försäljningen. VMB förutsätter nämligen att varan är begagnad även vid återförsäljarens förvärv och att förvärvet inte medfört avdragsrätt för ingående moms (förvärvskriteriet).

Vid ett finansieringsföretags försäljning av en enligt avtal med säljaren återtagen vara får VMB tillämpas om bilen ursprungligen sålts enligt dessa bestämmelser, se även avsnitt 15.2.8 angående finansieringsföretags återtag av varor som sålts på avbetalning.

**Reparationskostnad,
skrotpremie
och bilskatt**

Vidare är det Skatteverkets uppfattning att

- reparationskostnad avseende begagnat fordon inte får inräknas i inköpskostnaden vid beräkning av vinstmarginalen,
- övriga bilreparationer, dvs. tjänster avseende fordon, faller utanför VMB:s tillämpningsområde.

Eventuell ersättning till leverantören för skrotpremie och bilskatt bör för ett bilskrotningsföretag räknas in i inköpspriset.

34.4.1 Kundförlust

VMB inom t.ex. bilhandeln förutsätter att en enskild affärshändelse ger vinst. Uppkommer en kundförlust medför transaktionen inte någon beskattning. I allmänhet konstateras en kundförlust först efter det att varan sålts och momsen har redovisats. Med stöd av 13 kap. 24 och 25 §§ ML får skatten i sådana fall rättas i efterhand i deklaration för den period då kundförlusten är konstaterad.

Återtagande med äganderättsförbehåll – förlust

Förfarandet vid återtag belyses med följande exempel. Ett bilhandelsföretag har sålt fyra begagnade personbilar enligt uppställningen nedan. I samtliga fall slutar kunden att betala efter att ha betalat sammanlagt 50 000 kr. Bilarna återtas med stöd av äganderättsförbehåll. Moms har för varje försäljning redovisats med 2 000 kr beräknat på vinstmarginalen 10 000 kr.

	<i>Bil A</i>	<i>Bil B</i>	<i>Bil C</i>	<i>Bil D</i>
Försäljningspris	110 000	110 000	110 000	110 000
Inköpspris	100 000	100 000	100 000	100 000
Tänkt marginal	10 000	10 000	10 000	10 000
Kunden betalar	50 000	50 000	50 000	50 000
Skuld	60 000	60 000	60 000	60 000
Bilens restvärde	90 000	50 000	60 000	52 000
Återbetalning till kunden	30 000	-10 000	0	-8 000

Om återförsäljaren efter återtagandet fortfarande har en fordran på köparen och det konstaterats att denna fordran är förlorad, har säljaren rätt till avdrag för skatten på det förlorade beloppet, dock som mest med det belopp som tidigare redovisats som utgående moms. Det är endast avseende bil B och D som förlust har uppkommit. I dessa fall kan skatten korrigeras med stöd av 13 kap. ML. För bil B med hela den redovisade skatten och för bil D med 1 600 kr.

Inköpspris vid nästa försäljning

Bilarna i exemplet är begagnade och kan vid kommande försäljning beskattas enligt bestämmelserna om VMB. Ett återtagande av vara med stöd av äganderättsförbehåll enligt konsumentkreditlagen (1992:830) betraktas inte som en omsättning i momssammanhang. Återtagandet får i stället ses som det sista ledet i den ursprungliga försäljningen. Inköpspriset vid den efterföljande försäljningen bör därför beräknas med utgångspunkt från det ursprungliga förvärvet men korrigeras till vad som återstår efter återtagandet. I det ovanstående exemplet kan inköpspriset vid nästa försäljning beräknas enligt följande

- ursprungligt inköpspris, 100 000 kr,
- minskat med vad kunden erlagt, 50 000 kr,

- ökat med eventuellt återbetalningsbelopp, 30 000 kr avseende bil A,
- ökat med den del av den tänkta marginalen som beskattats, 10 000 kr avseende bil A och C samt 2 000 kr avseende bil D.

De nya inköspriserna uppgår till 90 000 kr, 50 000 kr, 60 000 kr respektive 52 000 kr.

34.5 Konstverk, samlarföremål och antikviteter

34.5.1 Konstverk

Gräns för skattskyldighet

Omsättning av konstverk som ägs av upphovsmannen eller dennes dödsbo var före den 1 november 1995 undantagen från skatteplikt. Samtidigt med slopandet av detta undantag infördes i 1 kap. 2 a § ML en bestämmelse som innebär att skattskyldigheten vid sådan omsättning inträder först om beskattningsunderlaget för beskattningsåret uppgår till 300 000 kr eller mer. Om gränsen för skattskyldighet över-skreds medför detta att all omsättning ska beskattas.

Frivillig skattskyldighet

Upphovsman eller dennes dödsbo kan hos Skatteverket begära frivillig skattskyldighet enligt 1 kap. 2 b § ML, om beskattningsunderlagen understiger 300 000 kr för beskattningsåret. Skatteverkets beslut om frivillig skattskyldighet gäller från dagen för beslutet eller från den tidpunkt som den skattskyldige begär och till utgången av andra året efter året för beslutet.

VMB inom konsthandeln

Återförsäljare som förvärvar konstverk från en upphovsman som inte är skattskyldig till moms får tillämpa bestämmelserna om VMB genom det normala förfarandet vid VMB. Detta innebär att förvärvet inte medför någon avdragsrätt och att utgående moms beräknas på vinstmarginalen.

Upphovsman – konstnär

SRN har i ett förhandsbesked 1998-11-13 ansett att bestämmelsen i 7 kap. 1 § 2 st. 3 p. ML endast avser upphovsmannen eller dennes dödsbos omsättning. Frågan gällde huruvida ett bolag vid försäljning av huvudmannens alster ägde rätt att tillämpa skattesatsen 12 % i stället för 25 %. RR fastställde förhandsbeskedet, RÅ 2000 not. 65. I analogi med SRN:s ställningstagande kan inte heller i fråga om VMB någon annan träda in i upphovsmannens eller dennes dödsbos ställe. Jfr avsnitt 30.3.2.2.

34.5.2 Samlarföremål och antikviteter – inköp före ikraftträdandet

Även samlarföremål och antikviteter kan bli föremål för VMB. Från och med den 1 november 1995 har införts skatteplikt för omsättning av sedlar och mynt med karaktär av samlarföremål samt för omsättning av frimärken. Återförsäljare som före denna tidpunkt skattefritt förvärvat sådana varor får också för dessa tillämpa VMB. Vid beräkning av vinstmarginalen ska som inköpspris i första hand användas det verkliga inköpspriset. Om återförsäljaren inte kan visa varans inköpspris ska detta anses ha varit 50 % av priset vid försäljningen enligt övergångsbestämmelserna till lagändringen vid införandet av reglerna om VMB.

34.5.3 Import och inköp av konstverk, samlarföremål och antikviteter med skattedebitering

I fråga om import av konstverk, samlarföremål och antikviteter, dvs. inköp från tredje land, finns ingen beloppsgräns vad gäller beskattningen. Import ska således beskattas oavsett värde och oavsett vem som importerar. Skatt tas vid import ut med 12 % av beskattningsunderlaget. Tullverket är beskattningsmyndighet och påför moms avseende inköp från tredje land. Det är Tullverket som gör bedömningen om en vara ska klassificeras som konstverk, samlarföremål eller antikviteter.

Särskilt beslut

VMB kan, enligt 9 a kap. 2 § ML, tillämpas beträffande omsättning av konstverk som återförsäljaren förvärvat från skattskyldig upphovsman eller dennes dödsbo, samt beträffande konstverk, som återförsäljaren importerat. Import av samlarföremål och antikviteter medför samma rätt. För att få tillämpa VMB för sådan omsättning, som föregåtts av förvärv med skattedebitering, krävs att återförsäljaren begär beslut om detta hos Skatteverket. Ett sådant beslut gäller t.o.m. andra året efter beslutsåret.

Ingående moms

Förvärv av konstverk från skattskyldig upphovsman eller dennes dödsbo samt import av konstverk, samlarföremål och antikviteter medför således skattedebitering gentemot återförsäljaren. Debitering sker antingen av leverantören eller av Tullverket. Den debiterade momsen är enligt 9 a kap. 13 § ML inte avdragsgill om återförsäljaren begärt att få tillämpa VMB avseende omsättningen och Skatteverket beslutat därom. Den av upphovsmannen eller Tullverket debiterade momsen får dock enligt 9 a kap. 9 § ML inräknas i inköpskostnaden vid

beräkning av vinstmarginalen. Detta gäller såväl vid förvärv från skattskyldig upphovsman som vid import.

**Förskjuten
avdragsrätt**

Utan hinder av bestämmelserna om VMB får en återförsäljare tillämpa ML:s allmänna bestämmelser. Detta gäller också i de fall återförsäljaren begärt att få tillämpa VMB och Skatteverket beslutat om detta. Om återförsäljaren efter att beslut erhållits om att VMB får tillämpas vid inköp från upphovsman eller efter import väljer att tillämpa de allmänna bestämmelserna i ML föreligger avdragsrätt för av upphovsmannen eller Tullverket debiterad skatt. Avdragsrätten inträder i så fall enligt 9 a kap. 14 § ML först i den redovisningsperiod under vilken varorna omsätts av återförsäljaren.

34.6 EG-handel

VMB kan också tillämpas vid handel mellan EG-länder. En svensk återförsäljare kan således med tillämpning av 9 a kap. ML omsätta varor till köpare i annat EG-land och förvärva varor som beskattats i enlighet med motsvarande bestämmelser i annat EG-land samt tillämpa VMB vid den efterföljande omsättningen i Sverige.

Se även avsnitt 34.4 när det gäller handel med begagnade bilar och motorcyklar.

Export

I fråga om export, dvs. försäljning till tredje land, tillämpas de allmänna bestämmelserna i 5 kap. 9 § ML. VMB enligt 9 a kap. 17 § ML inte kan tillämpas i dessa fall.

**Nya transport-
medel**

Jämför även vad som sägs i avsnitt 34.4 angående försäljning av nya transportmedel till annat EG-land. VMB kan enligt 9 a kap. 19 § ML inte tillämpas vid sådan omsättning.

**Försäljning till
annat EG-land**

Om en svensk återförsäljare säljer varor till en skattskyldig köpare i ett annat EG-land och vid försäljningen tillämpar VMB, är omsättningen inte undantagen från skatteplikt, jfr 9 a kap. 18 § ML. Detta innebär att försäljningen inte ska redovisas i kvartalsredovisningen. Inte heller får momsen anges i fakturan. På fakturan ska däremot anges att beskattning sker i enlighet med artikel 26a i sjätte direktivet, 9 a kap. ML eller en annan uppgift om att VMB-systemet tillämpas. I fakturan kan exempelvis noteras ”Second-hand goods”, ”Margin scheme” eller ”Differenzbesteuerung”.

Inköp från annat EG-land – säljaren tillämpar VMB

Beträffande den omvända situationen dvs. då en svensk skattskyldig återförsäljare förvärvar begagnade varor m.m. från en skattskyldig återförsäljare i annat EG-land, framgår av 9 a kap. 1 § 2 p. ML att VMB kan tillämpas vid den efterföljande försäljningen. Här förutsätts att återförsäljaren i det andra landet tilläpmat sitt lands motsvarighet till VMB vid försäljningen till den svenske återförsäljaren. Att så är fallet indikeras bl.a. genom att säljaren i sin faktura måste ange att han tilläpmat vinstmarginalbeskattning. Härigenom undantas förvärvet (GIF) från beskattning i enlighet med 3 kap. 30 f § ML (motsvaras av artikel 26a D b i sjätte direktivet). Om det däremot inte av fakturan framgår att säljaren tilläpmat VMB så ska köparen beskattas för förvärvet i Sverige (skattepliktigt GIF). Det ankommer på köparen, om denne vill undgå förvärvsbeskattning i Sverige och därmed kunna använda VMB vid sin återförsäljning, att styrka att förutsättningarna för skattefrihet enligt 3 kap. 30 f § ML är uppfyllda. Leverantörens tillämpning av VMB innebär vidare att denne tar ut moms på försäljningen med vinstmarginalen som grund, dock ej öppet debiterad. Den sålunda erlagda utländska momsens utgör därmed en del av inköpskostnaden hos den svenske köparen och får därför inverkan på vinstmarginalen.

VMB ska alltid framgå av fakturan

Enligt direktiv 2001/115/EG ska samtliga medlemsstater i EG senast den 1 januari 2004 ha infört bestämmelser motsvarande dem i 11 kap. 8 § 13 p. ML, se avsnitt 34.7. Den svenske köparen måste alltså vid förvärvet se till att fakturan innehåller uppgifter om att försäljningen av varan i det andra EG-landet beskattats med tillämpning av VMB.

Rättspraxis - 3 kap. 30 f § ML

KR i Göteborg har i dom 2003-12-17, mål nr 3503–3505-02, instämt i Skatteverkets bedömning att en näringsidkare oaktat god eller ond tro har att visa sin rätt att tillämpa ML:s specialreglering i fråga om VMB.

Inköp från annat EG-land – svenskt VAT-nummer

En svensk återförsäljare som däremot åberopat sitt VAT-nummer för att härigenom förvärva en begagnad vara utan utländsk moms (skattepliktigt GIF), får inte tillämpa VMB vid sin vidareförsäljning. Ett sådant förvärv, där leverantören inte debiterat utländsk moms, medför att den svenske återförsäljaren ska beskattas enligt ML:s allmänna bestämmelser dvs. förvärvsbeskattning avseende GIF i enlighet med bestämmelserna i 2 a kap. ML. Utgående moms beräknas enligt allmänna bestämmelser med försäljningspriset som underlag vid vidareförsäljningen.

Utländsk moms debiterad Förvärvsbeskattning och beskattning av vidareförsäljning enligt ML:s allmänna bestämmelser ska även ske i de fall en säljare i ett annat EG-land öppet debiterat sitt lands moms i fakturan, eller då någon öppen debitering av moms visserligen inte skett men där uppgift saknas i fakturan om att säljaren tillämpat sitt lands motsvarighet till VMB.

De förutsättningar som ska vara uppfyllda för att bestämmelserna om VMB ska vara tillämpliga vid förvärv från andra EG-länder kommenteras även i avsnitt 24.4.

Inköp från privatperson i annat EG-land Bestämmelserna om VMB är även tillämpliga då en svensk återförsäljare vidareförsäljer begagnade varor som förvärvats från en säljare i ett annat EG-land som inte är näringsidkare med avdragsrätt, t.ex. från en privatperson.

När det gäller inköp av begagnade bilar från personer som inte är registrerade innehavare till bilen bör återförsäljaren ifrågasätta om inköpet verkligen sker från en privatperson, se vidare avsnitt 34.4 vid kantrubrik bevisbörda.

Distansförsäljning t.ex. postorder En utländsk företagare i annat EG-land som säljer varor till svenska kunder som inte är skattskyldiga till moms, exempelvis postorderförsäljning, kan i enlighet med bestämmelserna i 5 kap. 2 § 1 st. 4 p. ML anses omsätta varor i Sverige. Så är fallet bl.a. om den sammanlagda omsättningen här i landet överstiger 320 000 kr under löpande eller föregående kalenderår. Om den utländske företagaren tillämpar sitt lands motsvarighet till 9 a kap. ML, dvs. om fråga är om handel med begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, är bestämmelsen i 5 kap. 2 § 1 st. 4 p. ML inte tillämplig, jfr 9 a kap. 18 § 2 st. ML. Varorna anses således omsätta i det andra landet. Motsvarande gäller vid distansförsäljning från Sverige, dvs. Sverige är omsättningsland om den svenske återförsäljaren tillämpar VMB även om mottagarlandets omsättningströskel överskrids.

34.7 Fakturering, skattskyldighetens inträde

Momsdebitering För omsättning där återförsäljaren tillämpat VMB får enligt 9 a kap. 16 § ML skattens belopp eller underlag för beräkning av skatten inte anges i fakturan. Skälet till detta är att skatten inte är avdragsgill hos förvärvaren. Om skatten angivits innebär detta att återförsäljaren inte uppfyllt kraven för att få tillämpa VMB. I så fall ska skatten beräknas på ett

beskattningsunderlag som bestäms utifrån de allmänna bestämmelserna i ML.

Enligt 11 kap. 8 § 13 p. ML ska den skattskyldige i sin faktura vid tillämpning av VMB hänvisa till 9 a kap. ML, artikel 26 a i sjätte direktivet eller till en annan uppgift om att VMB-systemet tillämpas. Se även vid kantrubriken Inköpsfaktura samt avsnitt 17.4.

Höga krav på bevisning

Bestämmelserna om VMB är ett avsteg från de allmänna regler som gäller enligt ML. Det ställs därför höga krav på bevisning av att förutsättningarna för att tillämpa VMB är uppfyllda.

Inköpsfaktura

9 a kap. ML innehåller inga särskilda bestämmelser för hur återförsäljaren ska styrka sina inköpskostnader samt att fråga är om inköp i enlighet med bestämmelserna i 9 a kap. 1 § ML. Beviskraven bör därför ställas med utgångspunkt från bestämmelserna i 11 kap. 8 § ML och 14 kap. 2 § 1 st. SBL.

Av 14 kap. 2 § SBL framgår att en deklarationsskyldig ska ha ett underlag för fullgörandet av deklarationsskyldigheten samt för kontroll av beskattningen.

Av inköpsfakturan ska, som tidigare nämnts, framgå om leverantören tillämpar bestämmelserna om VMB vid försäljningen.

Förskott

Om en återförsäljare erhåller förskottsbetalning helt eller delvis för beställd vara inträder skattskyldigheten enligt 1 kap. 3 § ML när betalningen mottas. Skattens hela belopp beräknas med utgångspunkt från vinstmarginalen men bör avseende förskott redovisas med så stor del som kan anses belöpa på förskottet.

Exempel

Ett bilhandelsföretag säljer den 31 januari en begagnad personbil för 100 000 kr. Kunden erlägger 10 000 kr i förskott. Bilen levereras den 10 februari varvid återstoden 90 000 kr erläggs. Bilhandelsföretaget har beräknat vinstmarginalen till 20 000 kr. Utgående moms med 20 % därav, utgör 4 000 kr. Av skatten bör 400 kr anses belöpa på perioden januari och 3 600 kr på perioden februari.

34.8 Räkenskaper

VMB särskiljs i räkenskaperna

Enligt vad som följer av 9 a kap. 15 § ML ska den som är skattskyldig återförsäljare, utöver vad som följer av bokföringslagens (1999:1078) redovisningsregler, i de fall han tillämpar både ML:s allmänna bestämmelser och VMB i sina

räkenskaper särskilja transaktionerna. Detta innebär att en skattskyldig återförsäljare är skyldig att ha en mer detaljerad redovisning än vad som kan anses följa av bokföringslagen och god redovisningssed.

En återförsäljare kan vara skyldig att tillämpa tre olika metoder för inköp och försäljning av begagnade varor m.m. Han kan redovisa dels enligt ML:s allmänna bestämmelser och dels enligt bestämmelserna om VMB varvid såväl VMB enligt normal metod som enligt den förenklade metoden kan bli aktuell.

RSV har i en PM 1995-12-13, dnr 8767-95/900, angivit metoder för bokföring av moms i samband med tillämpning av VMB.

Se även avsnitt 36 i handledning för mervärdes-skatteförfarandet 2004, (SKV 555).